

“ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରି ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ”

ଆଜି ସର୍ବ ସମ୍ପଦତର ମାଲିକ ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସମ୍ପଦନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପଦତର ମାଲିକ କରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ସମ୍ପଦତ ମିଳିଛି ଯାହାକି ଅନୁଭବ କେହି କାହାକୁ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସମ୍ପଦତ ଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ପଦନ ବା ଭରପୁର ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦତ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଉତ୍ତମର ସମ୍ପଦତ, ସର୍ବଶକ୍ତିର ସମ୍ପଦତ, ସର୍ବଗୁଣର ସମ୍ପଦତ, ଏହା ସହିତ ବାବା ତଥା ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ସମ୍ପଦତ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଏହି ସବୁ ସମ୍ପଦତଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତ? ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସର୍ବଦା ନିୟମ ଦ୍ଵାରା, ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା, ଚାଲି-ଚଳନ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବମାନଙ୍କୁ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେବ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପଦକରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମା ଅଲୌକିକ ଖୁସିରେ ଭରପୁର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଖୁସିକୁ ଦେଖି ଅନୁଭବ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରିବେ । ଯେପରି ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ଵେତ ବସ୍ତ୍ରର ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵକୁ କେତେ ନିୟମା ଏବଂ ପୂଜାରୀ ଲାଗୁଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଭିତରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା, ସରଳତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଦୂରରୁ ହିଁ ଜାଣିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଖୁସିର ଝଲକ ତଥା ସୌଭାଗ୍ୟର ଫଳ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶା ଦେଖାଯାଉ । ଆଜି ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ମହାନ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଖୁସିବାସିଆ ଚେହେରାକୁ ଦେଖି, ଚାଲିଚଳନକୁ ଦେଖି କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ହେଉ ପଛକେ ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭାରୁତ୍ ଆତ୍ମାକୁ ଯଦି ପାଣି ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦା ମଧୁ ମିଳିଯାଉଛି ତେବେ ସେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଖୁସିର ଆହୁରଣ ମଧୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ସର୍ବସମ୍ପଦତରେ ସଦା ସମ୍ପଦନ ଅଟ ତ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତରେ ସଦା ଭରପୁର ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା କେବେ କେବେ ଭରପୁର ଅନୁଭବ କରୁଛ? ସମ୍ପଦତ ମଧୁ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ଦେଲାବାଲା ଦାତା ମଧୁ ଅବିନାଶୀ ତେଣୁ ଏହା ଅବିନାଶୀ ରୂପରେ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଲୌକିକ ଖୁସି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରୀତ ଅନୁଭବ କାହାକୁ ବି ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ କେବେ ବି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ବରତ୍ତମାନର ଏହି ଅଲୌକିକ ଖୁସିକୁ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପରେ ଭୋଗ କରୁଛ, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ଅଛ ତ! ଏଥିରେ ତ ସମସ୍ତେ ହାତ ଡାକ, ଆରତ୍ତା - ସବୁବେଳେ ଖୁସିରେ ରହୁଛ? କେବେ କେବେ ଖୁସି ହୁଜିଯାଉ ନାହିଁ ତ? କେବେ କେବେ ତ ହୁଜିଯାଉଥିବ ନା! ଖୁସିରେ ତ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଏବଂ ଏକରସ ଖୁସିରେ ରହିବା - ଏଥିରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି, ଶତକଡା ହିସାବରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି ।

ବାପଦାଦା ତ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଟି.ଭି. ଦ୍ଵାରା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଚେହେରାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଥିରେ କ’ଣ ଦେଖାଯାଉଥିବ? କେବେ ଦିନେ ତୁମେମାନେ ମଧୁ ନିଜର ଖୁସିର ଚାଟକୁ ଚେକ୍ କର - ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ରାତ୍ରି ପର୍ୟନ୍ତ ଖୁସିର ମାତ୍ରା ଏକାଭଳି ରହୁଛି? ନା ବଦଳିଯାଉଛି? ଚେକ୍ କରିବା ତ ଜଣା ଅଛି ନା! ଆଜିକାଲି ତ ବିଜ୍ଞାନ ମଧୁ ଚେକିଙ୍ଗ୍ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେଲାଣି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧୁ ନିଜର ଖୁସିକୁ ଚେକ୍ କର ଏବଂ ତାକୁ ଅବିନାଶୀ କର । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ବରତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ମଧୁ ଚେକ୍ କରିଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି – କେହି ଯଥାଶକ୍ତି ହିସାବରେ, କେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ମନର ସ୍ଥିତିକୁ ଚେକ୍ କରିଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ମୂଳମନ୍ତ୍ରରେ ହେଲା ମନମନାଭବ । ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧୁ ଦେଖ, ମାନସିକ ସେବା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା ଅଟେ । ଏକଥା ମଧୁ କହୁଛ ମନକୁ ଦିତିଲେ ଜଗତକୁ ଦିତିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମନର ଗତିକୁ ଚେକ୍ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ କ’ଣ ଦେଖିଲେ ଜାଣିଛ? ମନର ମାଲିକ ହୋଇ ମନକୁ ତ ଚଳାଉଛ କିନ୍ତୁ କେବେ କେବେ ମନ ତୁମକୁ ମଧୁ ଚଳାଉଛି । ମନ ତୁମକୁ ବର୍ଣ୍ଣାତୁତ ମଧୁ କରିଦେଉଛି । ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ପିଲାମାନେ ମନ ଲଗାଇ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମନର ସ୍ଥିତି ଏକାଗ୍ର ହେଉ ନାହିଁ ।

ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମନର ଏକାଗ୍ରତା ହିଁ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇ ପାରିବ । ଏବେ ଫଳାଫଳ ରୂପରେ ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ପିଲାମାନେ ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ମନ ଭଟକିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ହିଁ ଅବସ୍ଥିତ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ସହଜ ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଏବେ ତ ତୁମର ମନ ଭଟକି ଯାଉଛି । ଚାହେଁ ବସ୍ତ୍ର କଥାରେ, ଚାହେଁ ବସ୍ତ୍ର ଅଧିକାରରେ, ଚାହେଁ ବସ୍ତ୍ର ବସ୍ତ୍ରହାରରେ । ଯେପରି କାହାକୁ କାହାକୁ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ମଧୁ ଏକାଗ୍ର ହୋଇ ବସିବାର ଅଭ୍ୟାସ ନ ଥାଏ, ଆଉ କାହାର ଅଭ୍ୟାସ ଥାଏ । ତେଣୁ ମନକୁ ଯେଉଁଠି ଚାହିଁବ, ଯେପରି ଚାହିଁବ, ଯେତେ ସମୟ ଚାହିଁବ ସେତେ ସମୟ

ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଏହିଭଳି ଏକାଗ୍ର, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ମନକୁ ବଶ କରିଦେବା । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି, ମାଳିକପଣିଆର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ନିରବିଘ୍ନ କରିଦେଇଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସଂଗ୍ରହ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ଵାରୀ କେହି ନୁହେଁ - ଏହାର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆପେ ଆପେ ହୋଇଥାଏ । ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରୀ ସଂଗ୍ରହ ହିଁ ଏକରସ ଫରିସ୍ତା ସଂରୂପର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ତ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵନେହ ଅଛି ନା - ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥ ଫରିସ୍ତା ହେବା । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରୀ ସଂଗ୍ରହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵନେହର, କଲ୍ୟାଣର ଏବଂ ସମ୍ପାନର ମନୋବୃତ୍ତି ରହିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଏକାଗ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପାନଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି । ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂପାନ ଅଟେ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ତ ଦେଖିଛ ଏବଂ ବରଣଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଯେତେଯେତେ ସମ୍ପଦନତାର ସମସ୍ତ ପାଖେଇ ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଦେଖୁଥିଲ? ଚାଲୁଥିବା, ବୁଲୁଥିବା, ଫରିସ୍ତା ରୂପ, ଦୈହିକ ସ୍ଵପ୍ନ ନଥିବା ସ୍ଥିତି । କ'ଣ ଦେହର ଅନୁଭୂତି ହେଉଥିଲା? ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଯାଉଥିଲ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦେହ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ନା ଫରିସ୍ତା ରୂପର ଅନୁଭୂତି ହେଉଥିଲା? କରମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, କଥାବାରତ୍ତା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପଶ୍ର-ଉତ୍ସାହ ବଢାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ସୁକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରକାଶମୟ ରୂପର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିଲ । କହୁଛ ନା ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କଥାବାରତ୍ତା କରୁ କରୁ ଏଭଳି ଲାଗୁଥିଲା ଯେପରି କଥାବାରତ୍ତା ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନାହିଁନତି, ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅଲୌକିକ - ସ୍ଵଳୁ ଦୃଷ୍ଟି ନୁହେଁ । ସେଭଳି ଦୈହିକ ସ୍ଵପ୍ନଠାରୁ ଉନ୍ନତରେ ରୁହ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେହର ସ୍ଵପ୍ନ ନ ଆସୁ, ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ରୂପ ଦେଖାଯାଉ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଦେହ ଭିତରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ସଂରୂପ ସ୍ଥିତି । ସବୁ କଥାରେ, ଦୃଷ୍ଟିରେ, ବୁଦ୍ଧିରେ, କରମରେ ନିଆରା ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେଉ । କଥା କହୁଥିବ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚାରା ନିଶ୍ଚାରା ଏବଂ ପସାରା ପସାରା ଲାଗୁଥିବ । ଆତ୍ମିକ ପସାରା, ତେବେ ଏହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି ନିଜେ ମଧ୍ୟ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ କାହିଁକି ନା ଫରିସ୍ତା ହେବା ବିନା ଦେବତା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଫରିସ୍ତା ହିଁ ଦେବତା ହେବ । ତେଣୁ ନମବରଂ ମାନ ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷରେ ସାକାର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଫରିସ୍ତା ରୂପ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେହି ଫରିସ୍ତା ରୂପ ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ପରମପାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ମନର ଏକାଗ୍ରତା ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ମନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଅ । ଯଦି କୌଣସି କରମ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ମନ ଦ୍ଵାରୀ କରମ ହେଉ, ଯଦି କରିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନ କହୁଛି କର ତେବେ ଏହାକୁ ମାଳିକ ପଣିଆ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏବେ କେହି କେହି ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା । ଭାବୁନଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା, କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ହୋଇଯାଉଛି - ଏହା ହେଉଛି ମନର ବଶୀଭୂତ ଅବସ୍ଥା, ତେବେ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା, ଭଲ ତ ଲାଗୁ ନଥିବ ନା! ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ତ ଦେଖିଛ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଛିଡା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା? ଫରିସ୍ତା ଛିଡା ହୋଇଛି, ଫରିସ୍ତା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛି ତେଣୁ ମନର ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ଫରିସ୍ତା କରିଦେବ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି - ସମାନ ହୁଅ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିରାକାରୀ ହୁଅ, ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କହୁଛନ୍ତି ଫରିସ୍ତା ହୁଅ । କ'ଣ ବୁଝିଲ? ତେବେ ବାପଦାଦା ଫଳାଫଳ ରୂପରେ କ'ଣ ଦେଖିଲେ? ମନର ଏକାଗ୍ରତା କମ୍ ଅଛି । ମଝିରେ ମଝିରେ ମନ ବହୁତ ଆଡେ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଦେଉଛି, ବହୁତ ଭଟକୁଛି । ଯେଉଁଆଡେ ଯିବା ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯାଉଛି, ତେବେ ଏହାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ଭଟକିବା କୁହାଯିବ ନା! ତେଣୁ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ । ମାଳିକପଣିଆର ସିଙ୍ ଉପରେ ସେଙ୍ ରୁହ । ଯେତେବେଳେ ପୂରା ସେଙ୍ ହୋଇଯିବ, ଆଉ ଅପସେଙ୍ ହେବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ତଳ ଉପର ହେବ ନାହିଁ । ସେଙ୍ ନ ହେବା କାରଣରୁ ଅପସେଙ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ଥିତି ରୂପୀ ସିଙ୍ ଉପରେ ସେଙ୍ ରୁହ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି ନା? ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵନେହ ଅଛି ନା! କେତେ ସ୍ଵନେହ ଅଛି? କେତେ ଅଛି? ବହୁତ ଅଛି! ତେବେ ସ୍ଵନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେଇଛ? ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵନେହ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ରହିଛି ନା! ତେଣୁ ପ୍ରତିଦାନ କ'ଣ ଦେଇଛ? ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା - ଏହା ହିଁ ପ୍ରତିଦାନ ଅଟେ । ଆର୍କ୍ଷା!

ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାର ମଧୁବନର ମଧ୍ୟ ଶୁଣ୍ଠାର ହୋଇଯାଉଛି । ଅନତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମଧୁବନ ହୋଇଯାଉଛି ନା! ଦେଖ, ମଧୁବନରେ ବରଣୀକରଣର ସେବା ହେଉଛି ତା'ଦ୍ଵାରୀ ଚାରିଆଡକୁ ସମାଚାର ଚାଲିଯାଉଛି । ତୁମ୍ଭେ ଦେଖ - ଯେବେଠାରୁ ଏହିଭଳି ବରଣୀକରଣ ସେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ସେବେଠାରୁ ଆଇ.ପି. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିପାରୁଛି । ଭି.ଆଇ.ପି. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡି ଦିଅ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ କାହିଁ! ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବଡ ବଡ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ କରୁଛ, ତା' ଦ୍ଵାରୀ ମଧ୍ୟ ସମାଚାର ପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି । ଏବେ ତ ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ କଲିକତା ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି ନା! ବହୁତ ଭଲ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି । ମେହନତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାବାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ସମାଚାର ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ଦିଲ୍ଲୀର ସମାଚାର ବିଦେଶ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର । ସାମ୍ବାଦିକ ବରଣବାଲା କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? କେବଳ ଭାରତ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ସମାଚାର ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ସମାଚାର ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଛି । ଏହିଭଳି ସେଠିକାର ସମାଚାର ଭାରତକୁ ଆସୁ । ଭାରତର କୁମ୍ଭକରଣମାନେ ତ ବିଦେଶ ଦ୍ଵାରୀ ହିଁ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ ନା । ତେଣୁ ବିଦେଶର ଖବରର ମହତ୍ଵ ରହିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାରତରେ ହେଉ କିନ୍ତୁ ସମାଚାର ବିଦେଶର ସମାଚାର ପତ୍ରରୁ ମିଳୁ ତେବେ ଯାଇ ଅଧିକ ପ୍ରସାରିତ ହେବ । ଭାରତର ସମାଚାର ବିଦେଶରେ ପହଞ୍ଚୁ ଏବଂ ବିଦେଶର

ସମାଚାର ଭାରତରେ ପହଞ୍ଚିବ - ଏହାର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଭଲ କଥା - ଯାହା ବି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ଭଲ କରୁଛି । ବାପଦାଦା ଦିଲ୍‌ଲୀବାଲାଠୁ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ସହିତ କରିଥିବା ମେହନତ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କଲିକତାବାଲାଠୁ ମଧ୍ୟ ଆଗୁଆ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସହଯୋଗ, ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସାହସ, ଏହି ତିନୋଟି କଥା ଯେତେବେଳେ ଏକାଠି ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ସମାଚାର ଖେଳିଯାଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମର ସମ୍ବେଦନା ଦେବାର ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସାରିତ ହେବ, ନ ହେବ କାହିଁକି? ଏବେ ତ ସାମ୍ବାଦିକ ବର୍ଗବାଲାଠୁ ଏହି କମାଳ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ଟି.ଭି.ରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଏହା ଟିଭିରେ ଆସିଛି । କେବଳ ଏତିକିରେ ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ତ କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ଟିଭିରେ ଦେଖି ହେଉଛି । ଏବେ ତ ଆହୁରି ବିଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଦେଖିବା ଏହି ବର୍ଷ ସମାଚାର ପ୍ରସାରିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କେତେ ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ଜୋର ସୋରରେ ପାଳନ କରୁଛି । ବାପଦାଦାଠୁ ସମାଚାର ମିଳିଛି ଯେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ବହୁତ ଉତ୍ସାହ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି । ଅଛି ନା! ଭଲ କଥା । ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି । ଏଥିରେ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ବରହୁମାତ୍ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ଭଲ କଥା । ତେଣୁ ଦାଦିଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି - ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବାର ବିଧି ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା ଅଛି । ଏହା ବି ବହୁତ ଭଲ କଥା, କାରଣ ସେ ତ ନିର୍ମୂଳ ଅଟନ୍ତି ନା!

ଆରୁଛା - ସମସ୍ତେ ଉଡିବାର କଳାବାଲା ଅଟନ୍ତୁ ତ? ଉଡିବାର କଳା ହେଉଛି ତୀବ୍ର ଗତିର କଳା । ଚାଲି ଚାଲି ଆଗକୁ ଯିବାର କଳା, ଚଢିବାର କଳା, ଏସବୁ ତୀବ୍ର ଗତିର କଳା ନୁହେଁ । ଉଡିବାର କଳା ତୀବ୍ରଗତିର କଳା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇବା ବାଲା କଳା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଆରୁଛା!

ମାତାମାନେ କ'ଣ କରିବ? ମାତାମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତକ୍ଷମତା ସାଧନାମାନଙ୍କୁ ଉଠାଅ । ଅତି କମ୍ରେ ମାତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ଯେପରି ଭଲଗୁଣା ନ ଦେବେ । ମାତାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସବୁବେଳେ ଅଧିକ ଥାଏ । ବାପଦାଦାଠୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଏବଂ ଏହି ଗୁରୁପୁରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ଅଧିକ ଅଛି । କୁମାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆସିଛନ୍ତି । ଦେଖ କୁମାରମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତକ୍ଷମତାକୁ ନାଗରତ କର । ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା ଯାହାକି କୁମାରମାନେ ଏହି କମାଳ ଦେଖାନତୁ ଯେ ଆମେ ସ୍ଵପ୍ନ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାକୁ ଧାରଣ କରିବାରେ ପରିପକ୍ୱ ଅଟୁ । ବାପଦାଦା ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଚାଲେଞ୍ଚି କରି କହିବେ ଯେ ବରହୁମାକୁମାର, ଯୁବକ କୁମାର । ଡବଲ କୁମାର ହେଲେ ନା । ବରହୁମାକୁମାର ମଧ୍ୟ ଅଟୁ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ କୁମାର ଅଟେ । ତେବେ ପବିତ୍ରତାର ପରିଭାଷା ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ରହିବା ଦରକାର । ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ, ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାକୁ ଚେକ୍ କରନ୍ତୁ । କ'ଣ ଆଦେଶ ଦେବା? ଏଥିରେ ହାତ ଉଠାଉ ନାହିଁନତି । ଚେକ୍ କରିବାର ମେସିନ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଆସିବାକୁ ସାହସ ନ କରୁ । କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବାର ଅଛି କୁମାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର କୁମାରୀ । କୁମାର ଏବଂ କୁମାରୀମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଦିନ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମେମାନେ ଏତେ ପବିତ୍ର ଅଟୁ ଯାହାକି ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ସଂକଳ୍ପ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଯାଇ କୁମାର ଏବଂ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯିବ । ଏବେ ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ପବିତ୍ରତା ଅଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି । ଅପବିତ୍ରତାର ଅବିଦ୍ୟା ହେବା ଦରକାର, କାହିଁକି ନା ନୂଆ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ନା । ଅପବିତ୍ରତା ତୁମମାନଙ୍କର ପୁରବ୍ଧନମର ସଂସ୍କାର । ମରଜୀବା ଜନ୍ମର ଅର୍ଥ ହେଲା ବରହୁମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ଜନ୍ମ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । କୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତାକା ଉଡାଇବା ଦରକାର । ଆମେ ପବିତ୍ର ଅଟୁ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ସଂସ୍କାର ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରସାରିତ କରିବୁ - ଏହିଭଳି ସ୍ଵଳୋଗାନ ଚାରିଆଡେ ଶୁଣାଯିବା ଦରକାର । ଶୁଣିଲ ତ କୁମାରୀମାନେ? ଦେଖ କୁମାରୀମାନେ କେତେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖିବା କୁମାରୀମାନେ ଏହି ସମାଚାର ଅଧିକ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି କି କୁମାରମାନେ ଅଧିକ କରୁଛନ୍ତି? ତେଣୁ ବରହୁମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଅପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନବରଣ ନ ଥିବ - ବରହୁମା ଜୀବନର ଅର୍ଥ ହିଁ ଏହା ଅଟେ । ମାତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି ମୋହ ରହିଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଅଟେ । ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବରହୁମା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ନା ମାତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ, ନା କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶ ରହୁ । ବରହୁମା ଅର୍ଥ ହେଲା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ଯଦି ତୁମ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଅପବିତ୍ରତାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମହାପାପ ଅଟେ । ଏହି ପାପର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଡ଼ା ଅଟେ । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏମିତି ତ ହୋଇ ଆସୁଛି... । କିଛି କିଛି ତ ରହିବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ.. ନା, ଏହା ପ୍ରଥମ ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଠାରେ ପବିତ୍ରତାର ହିଁ ନବୀନତା ରହିଛି । ବରହୁମାବାବା ଯଦି ଗାଳି ଖାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ପବିତ୍ରତା କାରଣରୁ ହିଁ ଗାଳି ଖାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ହୋଇଗଲା... ବୋଲି କହି ଖସି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ । କୌଣସି ବି ବରହୁମା ଚାହେଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ଘର ଗୃହସ୍ଥବାଲା ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ - ଏହି କଥା ଉପରେ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଛାଡିବେ ନାହିଁ । ବରହୁମାବାବା ମଧ୍ୟ ଧର୍ମରାଜଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବେ । ସେଥିପାଇଁ କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ରହିଥାଅ, ମଧୁବନରେ ରହିଥାଅ ବା ସେଣ୍ଟରରେ ରହିଥାଅ କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ଅପବିତ୍ରତାର ଚୋଟ ଲାଗିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଚୋଟ କୁହାଯିବ । ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଗାଉଛ ନା, ପବିତ୍ର ମନ ରଖୋ, ପବିତ୍ର ତନ ରଖୋ... ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଗୀତ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ମନ ଯଦି ପବିତ୍ର ଅଛି ତେବେ ଜୀବନ ପବିତ୍ର ଅଛି । ଏଥିରେ ଭିଲା ହେବାର ନାହିଁ । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଟିକିଏ ତ ଭିଲା ହୋଇଯାଇଛି, ଏଥିରେ କ'ଣ ଅଛି...! ଏହାକୁ ଅଲ୍ପ ଭାବ ନାହିଁ ଏଥିରେ ଅଲ୍ପ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କିଛି ଅଟେ । ବାପଦାଦା ବହୁତ ଗମ୍ଭୀରତା ପୁରବ୍ଧ ସାବଧାନ

କରାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କେହି ବି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ହିସାବ-କିତାବ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବ । ଯିଏକି ହୋଇଥାଏ - ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ସାବଧାନ ରୁହ, ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଶୁଣିଲ ତ - ସମସ୍ତେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣିଲ ତ? ଦୁଇଟି ଯାକ କାନ ଖୋଲି ଶୁଣିନିଅ । ଅପବିତ୍ରତାର ମନର ବୃତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପରାଗ ନ କରୁ, ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପରାଗ ନ କରୁ, ଯଦି ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଭବିଷ୍ୟତ ନୁହେଁ ତେବେ ବୃତ୍ତି ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ କିପରି ଚଳିବ! କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦନତା ଆତ୍ମକୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଏହା ଯେପରି ଧଳା କାଗଜ ଉପରେ କଳାଦାଗ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଆରକ୍ଷା - ସମସ୍ତେ ଯେଉଁଠୁ ଯେଉଁଠୁ ବି ଆସିଛ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଆରକ୍ଷା - ମନକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ ଚଲାଅ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଯେଉଁଠି ଚାହିଁବ ମନ ସେଠାରେ ଲାଗି ଯାଉଥିବ ଏବଂ ସହଜରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ କର (ଡରିଲ କରାଇଲେ) ଆରକ୍ଷା - ଅନେକ ଜାଗାରେ ପିଲାମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଏକଥା ଶୁଣି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ ।

ଚାରିଆଡ଼ର ସରବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସଦା ସମ୍ପଦନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ, ଖୁସିବାସିଆ ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଖୁସିର ଆଞ୍ଚୁଳୀ ଦେଉଥିବା ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ନିଜର ମାଲିକ ହୋଇ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ମନନିତ୍ ଜଗତନିତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ତବଲ ଲାଲଟ ହୋଇ ଫରିସ୍ତା ଜୀବନରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ । ଚାରିଆଡ଼ର ଶୁଣୁଥିବା, ମନେ ପକାଉଥିବା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିକ, ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ ସ୍ୱାଦପ୍ସାର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ।

ବରଦାନ:- ସାକାର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ନମ୍ବରଠାନ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ । ନମ୍ବର ଶ୍ରୀମାନରେ ଆସିବାର ସହଜ ସାଧନ ହେଲା - ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯିଏକି ନମ୍ବରଠାନ ଅଟନ୍ତି ସେହି ଶ୍ରୀମାନ ନମ୍ବର ବାଲାଙ୍କୁ ଦେଖ । ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖ ଏବଂ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁକରଣ କର । ଆମେ ହିଁ ଫରିସ୍ତା ଅଟୁ - ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ଯଦି ପଢ଼ିବା କରି ନେବ ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଏବଂ ତୁମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ତର ରହିଛି ତାହା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ବିଜ୍ଞାନର ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫରିସ୍ତାମାନେ ଦେବତା ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଅବତରିତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫରିସ୍ତା ହେବା ଅର୍ଥ ସାକାର ପିତାଙ୍କୁ ଫଲୋ କରିବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମ୍ପାନର ତ୍ୟାଗ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାନନୀୟ ହେବାର ଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସୁକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର (୧୨) ଯେପରି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଦୟାକୁ ହୋଇ ମନର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବାତାବରଣ ଆଧାରରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦିଅ । ଯେହେତୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ସେବା ସମ୍ପଦନ କରିବାକୁ ହେବ, ତତ୍ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ତୀବ୍ରଗତିରେ ସେବା କର ।